

Моята лятна ваканция

Юсеф Ал-Ахмед, 11г.

Това лято прекарах една великолепа ваканция! Три месеца почивка и опознаване на красотите на родната ми България. Толкова много различна красота има в България, колкото произхода имам аз самият и именно това невероятно ме сближава с моята България, поела от красотата на земята всичко, което е могла : планини, равнини, поля, реки, езера и море! Просто невероятно! На всичките си приятели, които са от различни страни аз винаги разказвам за красотата на България и ги каня да видят на живо моите разкази.

Това лято за мен започна още през началото на месец Юни, когато за пръв път отидох сам на лагер в с. Лозенец. Лагера беше съвместен проект на нашето руско училище и още няколко руски училища и деца от Русия. Аз бях в ролята на преводач, тъй като владея и двата езика свободно. Морето отначало беше студено, все пак бе 7 Юни, но красотата на морския бряг не зависи от температурата, красотата е винаги пленяваща. Плаж, игри, плуване и много хубав морски въздух. Беше просто чудесно! А най-хубавото и романтично преживяване бе, когато една сутрин посрешнахме изгрева рано рано сутринта, а почти всяка вечер изпращахме залеза. Морския бриз бе доста упорит по това време, но това не ни пречише да се наслаждаваме на началото на лятната ни ваканция и то морско начало в такъв прекрасен курорт, като село Лозенец. Тихо спокойно селце, което изглеждаше още несъбудило се от зимния сън в началото на сезона. Но на нас там много ни хареса, прекарах десет прекрасни дни в летния лагер в това красиво малко кътче – с. Лозенец.

След лагера заминах на село при баба ми, която има творческа къща в село Езерово до град Първомай. Обожавам да съм на село! Там имам пълна свобода и се чувствам като жребче в галоп на полянка! А защо “творческа”, защото там творя – много рисувам. Даже изрисувах бербекюто. Направих цяла стена със сюжет от филма “Карибски пирати”. Природата там е невероятна и много успокояваща. Планина и езеро! Дори има легенда, че до езерето в село Езерово има намерени скелети на динозаври! Незнам доколко това е вярно, но пещерите на брега на езерото са впечатляващи. Сутрин въздуха е толкова чист и прозрачен, че вдишвайки го се зареждах със сила и вдъхновение за нови рисунки. Тази година си построихме басейн в двора и аз активно участвах в оцветяването му. Много беше забавно. Съседите имаха крава с теленце и един невероятен овен, който имаше доста умен поглед за добитче! Нарисувах го, какво да го правя!

Ето че и този месец мина много бързо. Мама беше заета с абитюрентския бал на брат ми, а през Юли с кандидат-студентските му изпити. Но ето че всичко приключи благополучно и мама взе отпуска. Сега вече и тя може да си откъхне. И отново на море, но този път в разгара на лятото – Август! Много обичам да пътувам с мама, с нея е много забавно! Тя е много добър шофьор, но и куца ориентирането, винаги се губим и благодарение на това, че се губим аз опознавам Родината! Не че нямаме карта в колата, но мама счита, че взирането в картата е загуба на време и през целия път мърмори, че няма табели по магисталите! Тръгнахме за Приморско. Наближавайки Бургас пак се загубихме! А всъщност

съвсем не се бяхме загубили, а просто някой умен човек построил по кратка магистрала, която директно ни заведе в Бургас, без да минаваме през Карнобат и Айтос! Но мама така се оплаши, че пак сме се загубили, че започна да върти по мобилния! Ето ни вече в Бургас, минахме през любимият ми Созопол и пристигнахме в Приморско. Там останахме три дни. Беше доста шумно, а мама обича спокойствието. На път за плажа минавайки през люлеещият се мост на Дяволската река видях огромна водна змия в реката! След два дни заминахме за Китен в любимата ни почивна станция в дъбова горичка. Как може да съществува такава красота – дъбова горичка, скали и море! Обичам това място! Дори пред вратата ни пейзажа е невероятен – градина от рози и алея от смокини! Вечер се разхождахме по кея и четяхме книжки докато не се скрие залеза. А залеза...Боже, колко беше красив! Естествено че го нарисувах, но за по сигурно го снимах и с мобилния си телефон. А какви вълни имаше тази година! Невъзможно ми е да ги опиша – огромни с бирена пяна, ама наистина огромни! Заливаха целия кей. Няколко дни поред имаше дори и буря с гръмотевици и проливни дъждове, но всичко отмина и пак изгря слънце. На сутринта забелязахме, че мълния бе разцепила едно дърво точно до нашата кола! Толкова наситени преживявания не съм имал никое друго лято. Много ни е хубаво морето! Всеки ден си правихме някъде разходки. Красивата река Ропотамо омайва със своите водни храсти, необичайни дървета и потайно мътна вода в която тържествено плуват водните змии. А Созопол, който расте с всяка измината година като гъба след дъжд, все още е запазил чара си. Там ходим в любимата ни църквичка в морската градина, разхождаме се в стария град и хапваме на пристанището скаридки и цаца. Естествено задължително си купуваме сладко от зелени смокини и шарена чубрица. А на връщане към Китен все едно че пътуваме в тунел образуван от прегръщащи се свежо зелени дървета. Много ми хареса да наблюдаваме залеза от скалите. Това бе любимото ми занимание привечер.

Последните десет дни от лятната ваканция след морето прекарахме в забележителния Велинград. Това градче е пореден нагледен пример за красотата на България – планина и минерална вода! Тук мама казва че се зарежда с енергия от водата, въздуха и омагьосващата гледката. Взимаме винаги една и съща стая, това е нашата стая с изглед към планината. Но не само това е причината да сме в тази стая. Преди много години мама е посадила там едно борче, което сега е голям бор и надминава вече балкона ни. Обичаме това борче, то ми е нещо като “братче”. То ни посреща и изпраща, а ние следим как то расте с всяка измината година. Това е нашето борче, малка частица от огромните ни планини и гори. Всеки следобед се разхождахме на езерото “Клептуза”, хранихме дивите патици, хапвахме в уютните ресторанчета на брега на езерцето и се наслаждавахме на божествената гледка – езера и планина. Ходихме и до язовира Батак, който по скоро прилича на малко море. В средата на язовира има много странен самотен остров, когато ядосвам мама тя все казва, че ще избяга на такъв остров! И на Цигов Чарк се качихме и там е много красиво, просто неописума гледка – планинска красота, простор и величие! Бих сравнил планините в България с мощни великани, придавищи сила, а езерата, реките и морето бих сравнил с водни феи, придаващи спокойствие и равновесие на България. Скалистите пътища са като огромни крепости недопускащи врага, те са защитата! Така виждам нашата България. Ето така прекарах ваканцията си тази

година в пътешествия из страната и на 1 Септември тръгнах на училище както
вика мама – зареден с енергия от природата за нови подвизи!